

ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА

Колеснікова К.О.

студентка,

Національний гірничий університет

НОВОВВЕДЕННЯ У ПОДАТКОВОМУ КОДЕКСІ: ЩО ДО ЧОГО

З першого вересня вступив у силу Закон України від 17.07.2015 р. № 655-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків». Що нового та які зміни приніс нам цей Закон розберемося далі.

Перші зміни торкнулися п.п. 14.1.11 п. 14.1 статті 14 ПКУ. Зокрема щодо визначення безнадійної заборгованості. Тепер, окрім перевищення встановленої державою суми у 365400 грн. заборгованість, що може бути визначена як безнадійна, повинна бути простроченою понад 180 днів. Також, якщо дії по примусовому стягненню майна боржника не призвели до погашення заборгованості повністю і дана заборгованість є простроченою, вона теж визнається безнадійною. Додано ще й нову ознаку («з») п.п. 14.1.11 п.14.1 ст. 14 ПКУ): безнадійною вважається заборгованість визнаних у встановленому порядку банкрутами суб'єктів господарювання, або таких, що у зв'язку з ліквідацією припинили свою діяльність як юридичні особи.

Зміни у статті 14 ПКУ торкнулись і вартості основних засобів. Відтепер, гранично низькою межею цінності для визнання матеріальних активів основними засобами є 6000 грн. замість 2500 грн., як було раніше.

У статті 46 (п. 46.4) ПКУ встановлено, що платники податків, які згідно із ПКУ зобов'язані подавати податкові декларації в електронній формі, подають і доповнення до таких декларацій в той же спосіб.

Щодо терміну надсилання податкових декларацій поштою, то його подовжили на п'ять днів. Наразі, податкові декларації необхідно відправити до відповідних контролюючих органів не пізніше п'яти днів до закінчення граничного строку їх подання, а не десяти, як це було раніше (п.49.5 ст.49 ПКУ).

Узагальнюючі податкові консультації тепер видаватиме Міністерство фінансів України (п.п. 14.1.173 п. 14.1 ст.14) та оприлюднюватиме їх протягом п'яти календарних днів на своєму офіційному сайті (п. 52.6 ст. 52 ПКУ). Податкові ж консультації, крім узагальнюючих, надаватимуться в усній, письмовій та електронній формах. Усна консультація проводитиметься контролюючими органами. А письмові та електронні консультації повинні бути надані контролюючими органами в АР Крим, містах Києві та Севастополі, областях, міжрегіональними територіальними органами, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику. Такі консультації протягом десяти календарних днів із дня їх надання обов'язково повинні бути розміщені на сайті того органу, яким

надавалась консультація (без зазначення платника податків, якому була надана така консультація, та його податкової адреси) (п. 52.4 ст.52 ПКУ).

Надані в усній або письмовій формі консультації повинні обов'язково містити (п.52.3 ст. 52 ПКУ):

- опис питань, що порушуються платником податків, з урахуванням фактичних обставин, вказаних у зверненні платника податків;
- обґрунтування застосування норм законодавства;
- висновок з питань практичного використання окремих норм податкового законодавства.

Відповідно до п. 53.3 ст. 53 ПКУ платник податків може оскаржити у судовому порядку індивідуально надану йому податкову консультацію або наказ про проведення узагальнюючої податкової консультації, якщо вважає що вони невідповідні. При задоволенні вимоги платника, має надатися нова податкова консультація протягом 30 днів після набрання чинності рішення суду.

До статті 58 «Податкове повідомлення-рішення» у п. 58.1 доповнено умови, за яких контролюючий орган повинен надіслати або вручити платнику податків податкове повідомлення-рішення. А саме, тепер даний документ видається ще й за умов встановлення факту заниження або завищення сум податкових зобов'язань та податкового кредиту заявлених у податкових деклараціях. Не враховуються випадки, коли такі заниження чи завищення вже враховані у інших винесених податкових повідомленнях-рішеннях.

Також, якщо платнику податків не було надано податкове повідомлення-рішення за результатами складання акта перевірки або його було відкликано згідно зі ст. 60 ПКУ, то контролюючий орган та інші державні органи не мають права використовувати акт перевірки для висновків щодо відносин платника податків з його контрагентами (п. 86.7 ст. 86 ПКУ).

Внесено до Податкового кодексу також і деякі зміни щодо взяття на облік нерезидента, який отримав майнові права на нерухомість або землю, що підлягають оподаткуванню. За умови, коли спосіб та цілі отримання нерезидентом цього майна не зацікавлені у створенні відокремленого підрозділу даної іноземної організації або її постійного представництва на території України, такий нерезидент на облік береться за місцезнаходженням у контролюючому органі. Взяття на облік можливе за надання таких документів [1]:

- заяви за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- копії витягу з торговельного, банківського або судового реєстру, виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації та легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що супроводжується нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;
- нотаріально засвідченої копії правовстановлювальних документів, якими підтверджується право власності на нерухомість або право власності чи користування земельною ділянкою, виданих та зареєстрованих на ім'я нерезидента уповноваженими органами України;
- дані про представника платника податку.

До статті 79 додано пункт 79.5 яким передбачається можливість заміни документальної невиїзної перевірки на документальну виїзну перевірку за бажанням та письмовим зверненням платника податків.

Також, абзацом третім п.81.1 ст. 81 ПКУ визначено конкретні вимоги до змісту наказу про проведення перевірки, копія якого подається платникові податків. Зокрема у наказі повинні бути присутні мета, вид та підстави для перевірки, що дасть змогу платникові чітко зрозуміти що, як і чому буде перевірятись. На приказі обов'язково має бути підпис керівника контролюючого органу або його заступника та печатка контролюючого органу. Тільки тоді наказ буде визнано дійсним.

Стосовно арешту майна у статті 94 також внесено невеличкі зміни. Так, до однієї з обставин проведення арешту майна, а саме до пп. 94.2.3 п. 94.2 ст. 94 ПКУ додано відмову у проведенні або допуску до проведення фактичної перевірки посадовими особами контролюючого органу.

Відповідно до змін у ст. 129, нарахування пені за помилки у податковій звітності тепер здійснюється через 90 днів після граничного строку сплати грошового зобов'язання (п. 129.1 ст. 129 ПКУ). Також, якщо платник податку самостійно виявить помилки у податковій звітності та внесе відповідні зміни протягом 90 календарних днів із дня, наступного за останнім днем сплати грошового зобов'язання, то пеня йому не нараховується (п. 129.9 ст. 129 ПКУ).

Доповнення ПКУ торкнулось і розділу XX «Перехідні положення». Зокрема було додано п. 35 підрозділу 10, у якому право на скасування сплачених штрафних (фінансових) санкцій надається платникові, який:

- має обсяг доходу менше 20 млн. грн. за попередній звітний рік;
- без оскарження податкового повідомлення-рішення сплатив усі штрафні (фінансові) санкції, нараховані на суму податкового зобов'язання;
- сплатив усі штрафи у визначені ПКУ терміни.

Таке право на скасування штрафів надається тимчасово, лише до 31 грудня 2016 року включно. Скасування відбувається у встановленому центральним органом виконавчої влади порядку впродовж десяти днів із дня сплати податкового зобов'язання. У разі повторного визначення суми податкового зобов'язання з того ж самого податку або збору, зазначена норма не застосовується і сплачене податкове зобов'язання подальшому оскарженню не підлягає.

На цьому зміни закінчуються. Цим Законом Верховна Рада намагається знизити податковий тиск на платників податків. Чи допоможуть ці зміни і як довго існуватиме Податковий кодекс у даній редакції ми ще побачимо. Наразі хочеться сподіватись, що ці зміни – це не останній крок на шляху до фінансового благополуччя нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Закон України від 17.07.2015 р. № 655-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків».
2. Податковий кодекс України: від 02.12.2010 р. № 2755-IV // Відомості Верховної Ради України.